

<http://portal.verlista.hu>

Képvessikék 10.

Gyűjk

Lektorálatlan - összegűjtött változat

A Barátok Verlista kiadványa PDF-ben - 2011.

Gyík

Keszy-Harmath Dániel: Két kisfiú beszélgetése a gyíkokról ugrálás közben

- Egyik,
másik.
- Egy gyík
má' sík!

Molnár Szilvia: Női trükk

Nagyra nőtt a körmöd, látom,
alig férünk el az ágyon.
Ezért kacsóm rád helyezem -
így születhet gyíkszerelem?

Gősi Vali: Napozó gyíkok

Kövek közt két gyík lakik,
megbújnak ott hajnalig.
Napsugár, ha melegít,
gúnyájukat levetik.

Gősi Vali: Gyíkszerelem

Elveszett a gyík ruhája,
mit vegyen fel a gyík-bálba?
Gyíkszerelme vigasztalja:
napsugár szó új ruhát!

Kondra Katalin: Fürge gyík

Hová szaladsz fürge gyík?
A naphoz szaladok,
Mert az árnyék nagyra nőtt
S én majdnem megfagyok.

Kondra Katalin: Süss nap, süss

Süss nap, süss meleget a kőre,
Előjön a gyík, felmelegszik tőle.
Süss nap, süss meleget a földre
Előjön a gyík, sugarad fényére.

Szabóné H. Anna: Pszt!

Várj, menjünk csak csendesen!
Nem feketünk éhesen.
Beszéljük meg, gyíkpapa,
mi legyen a vacsora.

Szabóné H. Anna: Legyet lesve

Lassan a testtel, komám!
Az ott az én vacsorám.
Igazi gyíkcsemege
ez a kövér legyecske.

Szabóné H. Anna: A napon

Napozgassunk még egy kicsit,
hisz a nap már melegen virít. -
szól hű párjához gyíkmama,
és kérlelőn marasztalja.

Szabóné H. Anna: Csodálkozva

Bocsáss meg, kérlek, gyík Ödön,
hogy itt napozok a kövön!
A hátad tán azért tarka,
mert lábam leárnyékolta?

Szabóné H. Anna: Intőn

Ne olyan hevesen, barátom,
hisz már a kő szélét súrolom!
Másszál csak beljebb, gyíktestvér,
nehogy óvatlanul lelökjél!

Szabóné H. Anna: Okítva

Tanuld már meg a gyíkleckét!
Csak szép lassan, óvatosan,
el ne röppentsd a legyecskét,
úgy napozhatsz jóllakottan.

Szabóné H. Anna: Szédülten

Adj több helyet, kedves szomszéd!
Megszédültem a kő szélén,
gyíklábam fogószik beléd.
Tán napszúrást kaphattam én?

Szabóné H. Anna: Tolakodva

- Hogy ne lökjük egymást,
majd én megyek előre!
- Csak utánam, pajtás,
most kaptam új erőre!

Szabóné H. Anna: Lökdösődve

- Ne lökjödj, már szélrül vagyok!
- Az éhségtől alig látok.
Ott röppenek a szúnyogok,
gyíkbendőmben ott foghatok...

Szabóné H. Anna: Lehülve

Hideg a lábad gyík Adél,
ahogy hátamhoz hozzáér.
Tedd a kőre melegedni,
engedj engem felhevülni!

Szabóné H. Anna: Kié a vacsora?

- Melyőnk fürgébb, gyíktestvér?
Azé a légy, ki előbb ér.
- Én vagyok a kicsike,
engedj engem előbbre!

Mayer Zsó: Gyík vacsora

Két gyík a betonon kúszik,
Miért nem inkább tóban úszik?
Nap tűzétől hógutát kap,
Vacsira lázcsillapítót kap!

Szabó Gitta: Kötömbökön

Kötömbökön sütkérezünk,
Fürge-gyík a mi nevünk.
Ha lépteket hallunk,
A résekbe besurranunk.

Szabó Gitta: Keresztszemes minta

Gyíkbőrünkön keresztszemes a minta,
Vagy tán gyöngyökkel van kirakva?
Ügyes kezű kicsi lány hímezhet,
Ily' szép kiszámolós képeket.

Szabó Gitta: Gyíkfarak

Szép hosszú farkam van, láthatod,
Trükkös részem ez, jó, ha tudod,
Kicsi kezeddal mikor érinted,
Gyíkfarkamat eldobom, s elszelelek.

Golán Angéla Gabriella (Gambia): Gyíkviselet

Patak partján ül a gyík
a hátán egy barna csík,
s azt gondolja magában
bár lenne színes ruhában!

Golán Angéla Gabriella (Gambia): Gyíküdülés

A naptól a gyík nem fél,
patakpartján ott henyél.
s ha valaki zavarja,
elbújik az avarba.

Golán Angéla Gabriella (Gambia): Gyíkgondolatok

Sütkérezni mily remek,
s nézegetni az eget.
ha a bőröm már meleg
gyíkként fogok egy legyet.

Golán Angéla Gabriella (Gambia): Baleset

Felmászott a gyík a fára.
Mókus odújában járva
letörött a farka vége.
Kinő majd a jövő hétre.

Bodó Csiba Gizella: Gyík-páros

Forró kövek, forró homok,
gyíktársammal társalkodok.
szava csendes, nyelve fürge
együtt vagyunk főve, sülve.

Bodó Csiba Gizella: Gyík-hűség

Forró kövek, forró homok,
gyík leánynak udvarolok,
rá sem nézek más hullőre,
siklok hozzá Küküllőre.

Bodó Csiba Gizella: Napsütésben

Tavasza van már, hála érte,
kijöttek a napsütésre.
Vérük hideg, bőrük tarka,
de meg van még a gyíkok farka.

Bodó Csiba Gizella: Álcázottan

Békés, félénk gyíkok vagyunk,
jó melegben napozgatunk.
Ha zavarnak bújunk alád
kő-sapka, - mozdulatlan faág?

Szabó Kila Margit: Kicsi gyík

Én vagyok a kicsi gyík,
Fürge testem úgy siklik.
Kőhalmokon napozok,
Legyet, tücsköt bekapok.

Szabó Kila Margit: Pislogok

A látásom jó, éles,
Nagy szemekkel nézek.
Ha akarok pislogok.
Többi gyíknak kacsintok.

Szabó Kila Margit: Hegyesek a karmaink

A gyíklábujjakon
Hegyes karmok vannak.
Az a mászásokon
Segítséget adnak..

Szabó Kila Margit: Hasonítunk a kígyókra

Hasonlítunk a kígyókra.
Csak kisebb a gyíkok farka.
A nyelvem hosszú, és vékony.
Csak én ritkán nyújtogatom.

Szabó Kila Margit: Napozunk

Szeretjük a napfényt,
a sziklás lyukakat.
Gyík társaim a fényben,
órákig is alszanak.

Szabó Kila Margit: Kiáltok

Ha akarok, kiáltok.
Toke-toke! Gyík vagyok!
Ha a párom meghallja,
haza csapkod a farka.

Szabó Kila Margit: Szaladok

Szeretem a szitakötőt, a legyet,
De százlábú és a tücsök is jöhet.
Szaladok is gyorsan a gyík apóhoz,
Futok az édes, kicsi gyíkjaimhoz.

Molnár Szilvia: Költözködés

Többször elmondtam már Jenci,
a Bakonyba kéne menni -
madárfütytyben napoznánk,
gyíkcsaládom láthatnánk.

Molnár Szilvia: Női sirám

Az itteni gyíkélet sivár,
pihennünk a fű közt kijár -
üldögéljünk hárs alatt,
mást lássunk, ne kőfalat.

Varga Katalin: F ürge gyík vagyok

Hüllő vagyok, egy f ürge kis gyík, kígyó rokona.
Ugye milyen mutatós bőröm tarka mintája?
Csak lassan közelíts felém, mert én félős vagyok.
Ne akarj megfogni sem, mert akkor elszaladok.

Varga Katalin: Ne félj tőlem

Sokan félnek tőlem,pedig én nem bántok senkit.
Igaz, ha élelmet akarok, nyelvem kanyarít.
De szelíd, félős gyík vagyok, négy lábam f ürge.
Nagy szemekkel nézek, kíváncsi gyerekekre.

Mentovics Éva: Gyíkcsel

Szépségemmel nem törődöm,
kifogok az üldözőmön,
gyík létemre - hogyha baj van -
„odavetem” néki farkam.

Mentovics Éva: A büszke rokon

Képzeld kicsim - gyík szavamra -,
rokonom a szalamandra!
Tudd meg, te is, te gyíkgyermekek,
ez a titka szép színemnek.

Mentovics Éva: A fürge

Figyeld csak a fürge gyíkot,
az imént ott, aztán itt volt,
úgy suhant el, mint az árnyék...
azt suttogják, párna vár még.

Mentovics Éva: Vadászlesen

- Ugyan mami, hagyd csak, látom;
ott egy légy a szalmaszálon.
Segítened hidd el, nem kell,
levadászom gyíknyelvemmel.

Mentovics Éva: A napimádók

Nincs is ennél nagyobb öröm;
napozunk a forró kövön,
mert a gyíknép (ugye tudod?)
nem csípi a hideg zugot.

Viemann László: Gyík

Gyík, gyík fürge homoki gyík, markold mert kisiklik,
Níz, nézz milyen! A hátán sárga, barnán színezik.
Szép karcsú, lábak fürgék, gerincén meg zöldes csíki,
Oldalt s farka színe kobaltnék, fehér has és csikk.

Viemann László: -Csáb-

Gyors voltam gyíkot fogtam fickándoztót markoltam,
Bár a ficákolót nem szorítva, simogattam.
Megnyugodott a kis állat, szembe nézett, -ne bánts,-
Mert nem harapok nekem szúnyog s rovar a -csáb.-

Kamarás Klára: Félénk gyíkocska

Zöld gyíkocska langyos kövön
pihent a nyári csendben..
Csak megzizzent egy falevél,
máris eltűnt ijedten.

*A Barátok Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://feketen-feheren.poeta.hu>*

*Az Alkot Portál honlapja:
<http://www.alkot.hu>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
